

[Ministeren for kulturelle anliggender]

mensætning af en bestyrelse for et offentligt organ med udgangspunkt i besættelsen af bestyrelsesposterne fra Folketinget med folketingsmedlemmers valg af bestyrelsesmedlemmerne. Med den argumentation, som også er givet i sin tid ved TV 2-forslaget, vil der være adskillige begrundelser for, at i en institution som den, vi her har med at gøre, har medarbejderrepræsentanten ikke stemmeret.

Men som jeg sagde tidligere, er også regeringen interesseret i at arbejde på i udvalget at få bred tilslutning til dette forslag. Vi er indstillet på at drøfte alle de ting, som står os imellem, men med det udgangspunkt, at vi naturligvis må fastholde nogle af de principper. Vi må så se, hvilke af dem vi vil kunne bevæge os på, når vi kommer til udvalgsarbejdet.

Med adresse til hr. Tinning, som talte om vedtægten og om ministerens kompetence i den forbindelse, vil jeg gentage, at man tager fejl, når man går ud fra, at dette forslag betyder en løsgørelse af Danmarks Radio fra det politiske system i den forstand, at der ikke mere er en kobling. Det er der ved udpegningen af bestyrelsen og ved kontrollen af vedtægten, og det er der navnlig ved den økonomiske kompetence, med licensvedtagelsen, som sker i Folketingets finansudvalg efter indstilling fra ministeren.

Lad mig slutte med at sige, at jeg har noteret mig den almindelige opslutning, der har været til hovedprincipperne i forslaget. Det synes jeg lover godt for, at vi omsider kan komme igennem med den modernisering af Danmarks Radios styrelse og arbejdsform, vi må have igennem nu, hvis vi skal kunne træffe beslutning på rette tidspunkt i relation til den medieudvikling, som finder sted.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil selvfølgelig takke ministeren for åbenheden over for drøftelser under udvalgsbehandlingen. Jeg beklager den måde, man har anbragt medarbejderen i bestyrelsen på. Det er selvfølgelig kedeligt med reduktionen, men det er ikke det, der er min hovedindvending. Den er, at den ene medarbejder skal sidde i bestyrelsen og være tandløs og ikke have anden indflydelse end at få lov til at lukke munden op en gang imellem og sige

lidt, men ikke have nogen stemmeret. Det føler jeg fortidigt. Sådan behandler man ikke medarbejdere nu om stunder.

Povl Brøndsted (V):

Jeg havde bedt om ordet i fortsættelse af ordførerrækken, men det gør ikke så meget, at jeg kommer ind, efter at ministeren har talt.

Som helhed mener jeg, at lovforslaget er udtryk for en tiltrængt modernisering af Danmarks Radios styrelse, men når jeg alligevel tager forbehold over for forslaget, er det, fordi jeg finder, at det er en urimelighed, at Folketingets partier kan udpege medlemmer, men ikke må udpege Folketingsmedlemmer. Det er en diskriminering af Folketinget selv, at vi tager en sådan beslutning, og derfor kan jeg ikke gå med til det. Vi kan udpege amtspolitikere, vi kan udpege kommunalpolitikere, men vi har altså diskrimineret Folketingspolitikere.

Jeg kan heller ikke helt tage ministerens parallelitet med TV 2's bestyrelse. Der er den forskel, at her er det ikke Folketinget, der skal udpege medlemmer. Ministeren kan udpege, hvem han vil, men altså ikke Folketingsmedlemmer. Det er noget helt andet. Vi skal finde kvalificerede folk fra vor egen midte, men vi må ikke tage midten, der er Folketinget, med. Det kan jeg ikke lide, og derfor tager jeg forbehold over for lovforslaget som helhed.

Jeg synes også, at det er lidt utidigt at blande tingene sammen midt i et Radiorådsforløb. Vi fik et nyt Radioråd sidste år for en 4-årig periode, og det skal udskiftes den 1. april 1990. Lad os bare vedtage lovforslaget i denne samling, hvis man kan blive færdig til det. Det er godt at have god tid til at forberede forretningsordener osv., osv., men lad Radiorådet sidde sin tid ud. Der er ikke noget, der haster. Det er godt, vi får noget sat i gang, men det haster ikke.

Derfor mener jeg, at ikrafttrædelsestidspunktet for den nye lov bør være den 1. december 1990.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Det var jo interessant. Jeg er enig med fru Ingerlise Koefoed, der sagde, at det ser ud